

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/84/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6716010059
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alojz Palaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6716010059.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Alojza Palaja a sudcov JUDr. Jozefa Ryanta a JUDr. Mária Šuleja, na verejnom zasadnutí zo dňa 21. augusta 2019 prejednal odvolanie obžalovaného X. G. proti rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 17.04.2019, sp.zn. 3T/14/2016 a takt

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. odvolanie obžalovaného X. G. **z a m i e t a .**

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný X. G. uznaný za vinného z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr.zák. na tom skutkovom základe, že dňa 26.10.2013 v čase okolo 16.00 hod. v parku Z. O. S. na ulici A. E. vo L. bezdôvodne fyzicky napadol K. I., nar. XX.XX.XXXX, tým spôsobom, že ho udrel päšťou do oblasti hlavy, po čom tento spadol na zem a týmto konaním spôsobil K. I., nar. XX.XX.XXXX, toho času bytom L. N., G. - H. č. XXX/XX zranenie, a to pomliaždenie tváre s povrchovými rankami.

Za to bol odsúdený podľa § 346 ods. 4 Tr.zák. s použitím § 37 písm. h), § 38 ods. 2, 4, 7 Tr.zák., § 41 ods. 1, 2, § 42 ods. 1, 2 Tr.zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr.zák. bol pre výkon tohto trestu zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Zároveň mu bol podľa § 42 ods. 2 Tr.zák. zrušený rozsudok Okresného súdu Zvolen zo dňa 03.06.2015, sp.zn. 1T/30/2015, právoplatný dňa 03.06.2015 vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu, ktorým bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 5 rokov s probačným dohľadom s následným nariadením výkonu trestu na základe uznesenia Okresného súdu Zvolen zo dňa 13.04.2018, sp.zn. 1T/30/2015 v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 31.07.2018, sp.zn. 3Tos/98/2018, pričom ostatné výroky z rozsudku 1T/30/2015 zostali nezmenené.

Podľa § 288 ods. 1 Tr.por. boli poškodené strany K. I. a Zdravotná poisťovňa Dôvera a.s. Bratislava s nárokmi na náhradu škody odkázané na civilný proces.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal obžalovaný v zákonnej lehote odvolanie, ktoré odôvodnil prostredníctvom svojej obhajkyne. Domáhal sa zrušenia napadnutého rozsudku a oslobodenia spod obžaloby, nakoľko nebolo preukázané, že skutok spáchal. Poukázal na nesprávny výrok o vine aj treste, lebo sa necíti byť vinným. Poukazuje na výpoveď samotného poškodeného, ktorý na hlavnom pojednávaní vypovedal, že nevie, kto ho udrel zozadu do hlavy, boli tam štyria až piati chlapci a z nich poznal len jedného, ktorý stál pri lavičke. Bol to poškodený, ktorý vyprovokoval konflikt, keď im začal nadávať. Svedok N. H. vypovedal, že na poškodenom nevidel žiadne zranenie, a nikto poškodeného nekopal.

Naproti uvedenému obžalovaný na verejnom zasadnutí v rámci záverečného návrhu a slova uviedol, že sa cíti byť vinný z predmetného skutku a trestného činu, žiada len, aby mu bol uložený podstatne miernejší trest s prihliadnutím na to, že vykonáva aj iné tresty.

Krajský súd na základe odvolania obžalovaného preskúmal v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr.por. zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku a konanie, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku, pritom zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné dôkazné prostriedky v záujme ustálenia skutočného stavu vecí, a to pri plnom a rešpektovaní všetkých základných zásad trestného konania pri vykonávaní dôkazov. V dôvodovej časti rozsudku vysvetlil, ktoré skutočnosti mal za preukázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové a práve závery a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov jednotlivo i v ich súhrne.

Súhrn priamych, ako aj nepriamych dôkazov rozvedených v dôvodovej časti napadnutého rozsudku bol vyhodnotený súdom prvého stupňa na základe zásad správne myslenia a vnútorného presvedčenia v súlade s ust. § 2 ods. 12 Tr.zák., a takéto hodnotenie dôkazov vedie aj odvolací súd k jednoznačnému záveru, že súhrn priamych a nepriamych dôkazov preukazuje, že obžalovaný sa dopustil predmetného skutku tak, ako ho ustálil súd prvého stupňa a správne potom bol podradený pod príslušné ustanovenie Trestného zákona, ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr.zák.

Vzhľadom k tomu, že súd prvého stupňa dostatočne obsiahlo a zrozumiteľne odôvodnil všetky výroky napadnutého rozsudku, odvolací súd si ich osvojil, stotožňuje sa s nimi a v ďalšom na ne preto iba poukazuje.

Nad rámec toho však, ako odpovede na odvolanie obžalovaného odvolací súd musí konštatovať, že na obžalovaného bola podaná obžaloba okresným prokurátorom na podstatne závažnejší skutok a trestný čin, keď jeho konanie bolo kvalifikované ako zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr.zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr.zák. formou spolupáchatelstva podľa § 20 Tr.zák. Táto časť súdom prvého stupňa v napadnutom rozsudku uznaná nebola, teda, pokiaľ ide o ublíženie na zdraví, keď podľa obžaloby poškodený po páde na zem v dôsledku úderu obžalovaného utrpel zranenie ruky, a to otvorenú zlomeninu oboch kostí predlaktia ruky, podľa znalca toto zranenie vzniklo v dôsledku skočenia alebo pristúpenia na uvedenú ruku, keď ju mal položenú alebo mal v polohe, akoby položenú na tvrdej podložke, asfalte a pod.

V rámci vykonaného dokazovania súd prvého stupňa nemal dostatočný podklad pre rozhodnutie o tejto časti viny obžalovaného, resp. obžaloby v tom smere, že by uznal ktoréhokoľvek prítomného možného páchatel'a za vinného zo spôsobenia tohto zranenia a ublíženia na zdraví, ani u obžalovaného nebolo možné preukázať jednoznačne, že to bol on, ktorý mu spôsobil toto zranenie, pretože v rámci skutku pri útoku obžalovaného a po páde poškodeného na zem v dôsledku úderu obžalovaného, boli prítomné aj ďalšie osoby na strane obžalovaného, ktoré mali následne údajne kopať do poškodeného ležiaceho na zemi, ale aj osoby v zmysle priateľov poškodeného, ktoré mali snahu zabrániť ďalšiemu útoku obžalovaného. Za týchto okolností sa mohlo stať, že zranenie na ruke poškodenému spôsobil niekto iný ako obžalovaný, tak to ustálil aspoň súd prvého stupňa. Aj keď odvolací súd nie celkom súhlasil s takýmto hodnotením dôkazov, jednoznačne v prospech obžalovaného, keď pri podrobnejšom hodnotení dôkazov by bolo možné v zásade vylúčiť tvrdenia, že niektorý z priateľov poškodeného mu spôsobil zranenie, resp. spolu účastníci alebo svedkovia skutku na strane obžalovaného popierajú priblíženie sa, a o akúkoľvek účasť na tomto konflikte, potom vylučovacou metódou by bolo možné skôr ustáliť, že to bol práve obžalovaný, ktorý mohol spôsobiť toto zranenie poškodenému.

Podľa znaleckého dokazovania však boli objektívne preukázané zranenia v tvári a oblasti hrudníka u obžalovaného, ktoré mohli byť najpravdepodobnejšie spôsobené, tak ako to popísali svedkovia na strane obžalovaného, keď poškodený si v dôsledku otrasu mozgu nie všetko podrobne pamätal, ak dôsledkom úderu poškodený spadol tvárou k zemi, a tak mohli vzniknúť tieto zranenia s výnimkou zranenia ruky.

Z vykonaného dokazovania je tiež nesporné, že bol to zrejme obžalovaný, ktorý v snahe vyvolať konflikt a pobiť sa, alebo zbiť niekoho pri väčšom počte ľudí na jeho strane, mal záujem vyprovokovať, resp. zbiť niekoho, ako a nakoniec aj stalo, keď výpovede svedkov na jeho strane sú rozporné,

nelogické a nepotvrádzujú ani tú časť útoku, ktorú priznáva samotný obžalovaný, ale na druhej strane svedkovia na strane poškodeného usvedčujú obžalovaného z uvedeného konania v zmysle výrokovvej časti napadnutého rozsudku.

Súd prvého stupňa teda zákonne rozhodol o výroku o vine, na základe právneho posúdenia predmetného skutku a nepochybil ani vo výroku o treste.

Súd prvého stupňa pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu prihliadol na všetky významné skutočnosti majúce vplyv na rozhodnutie o druhu a výmere trestu, pritom bral v úvahu priťažujúce i poľahčujúce okolnosti, keď nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť, a naopak, boli zistené u obžalovaného priťažujúce okolnosti a pri základnej trestnej sadzbe v rozmedzí 4 až 10 rokov postupoval správne zvýšením trestnej sadzby podľa ods. 4 § 38 Tr.zák. za súčasného použitia ods. 7 § 38 Tr.zák., a takto sa horná hranica trestnej sadzby pohybuje na hranici 13 rokov a 4 mesiace. Súd prvého stupňa bral dostatočne v úvahu okolnosti prípadu, mieru zavinenia, závažnosť útoku obžalovaného s prihliadnutím aj na trestnú činnosť, s ohľadom na ktorú ukladal obžalovanému súhrnný trest, a to rozsudok Okresného súdu Zvolen sp.zn. 1T/30/2015, keďže teraz posudzovanej trestnej činnosti sa dopustil obžalovaný pred vynesením uvedeného rozsudku a boli splnené podmienky na ukladanie súhrnného trestu, za súčasného zrušenia výroku o treste rozsudku Okresného súdu Zvolen sp.zn. 1T/30/2015, kde bol uznaný za vinného z trestnej činnosti toho istého druhu, bol mu uložený podmienený trest 3 roky na skúšobnú dobu 5 rokov, ale vzhľadom k tomu, že v skúšobnej dobe sa neosvedčil, bol nariadený výkon tohto trestu uznesením Okresného súdu Zvolen zo dňa 31.07.2018. Tieto skutočnosti, ako aj osoba obžalovaného, u ktorého tresty na slobode v minulosti zjavne nespĺnili zákonom sledovaný účel, naďalej pokračoval v páchaní úmyselných trestných činov, nedáva predpoklad, že by obžalovaný mohol byť v rámci trestania za predmetnú trestnú činnosť potrestaný miernejším trestom odňatia slobody, ako mu bol uložený vo výroku napadnutého rozsudku. Uložený trest je pri dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby zvýšenej na hornej hranici o jednu tretinu, obžalovanému mohol byť ukladaný aj prísnejší trest, v jeho neprospech však odvolanie podané nebolo.

Pre výkon trestu odňatia slobody bol odsúdený správne zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože v minulosti pred spáchaním tejto trestnej činnosti nebol súdne trestaný pre iný úmyselný trestný čin nepodmienečným trestnom odňatia slobody.

Vzhľadom k tomu, že odvolací súd nezistil v napadnutom rozsudku žiadne pochybenie, považuje napadnutý rozsudok v celom rozsahu za zákonný a odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.